

Bad Boy Crew

Pakao I Raj

I nisam znao, da Äđu te tako lako izgubiti,
I da ÄđeÅđ pored mene nekog drugog ljubiti.
Opet duÅđa sama, na vetu mi drhti,
Srce joÅđ kuca, ali je na ivici smrti.
A seÄđam se kako si me ljubila,
NeÅ¾nim poljupcima dobro me ubila.
Ali sada, hoÄđu neÅđto samo da znaÅđi,
Ljubav je otiÅđla, i niÅđta viÅđe neÄđe biti isto.
Pod ovim nebom, izmeÄ'u nas sve je Ä•isto.
A voleo sam te, tako kao Å¾ivot svoj.
Jer dug je put, od srca ka srcu,
Kao ka nemirnom moru i uÅ¾arenom suncu.
DuÅđe jedna do druge, usne na usnama.
Nekad mogu biti sreÄđne, a nekad na mukama.
I sada znam, da izgubio sam te,
I niko ne zna, kako jako srce boli me.
I svako proleÄđe, na tebe miriÅđe.
Bacam rimu do rime jer me to inspiriÅđe.
Neka neko drugi, sada ulaÅ¾e sav trud.
I zato odlazim, ma kakav bio put.

(Main)

Ponekad Å¾ivim, u tom topлом raju,
Nekad krivim, neke malo Åđto daju,
Nekad se divim, nekom Åđto povlaÄ•i poteze,
Nekom Åđto pobeÄ'uje, a ne trpi poraze.
Ponekad Å¾ivim, na par koraka od sunca,
Nekad krivim, nekog na vratima Åđto kuca,
Nekad se divim, a ni sam ne znam kome,
Dok moj Å¾ivot sve dublje, tone i tone.

(Chorus2)

tekstovi-pesama.com

I gde god podjem, padam sve niÅ¾e.
Bilo levo ili desno bilo dalje ili bliÅ¾e.
Svaka noÄ‡ je, tako beskrajno duga,
Nigde nikoga, nigde, brata ili druga.
Samo oseÄ‡aj praznine, vrat mi steÅ¾e,
I svakog trena meni je, sve je teÅ¾e i teÅ¾e.
Stvarnost ubija a seÄ‡anja nestaju,
Senke prate me, i brate, nikako da prestanu.
NoÄ‡u svet se ruÅ¾i, i ko da nema granice,
Ljudi prave klanice, i prazne su stanice.
UÅ¾asno je teÅ¾ko, Ä•ak i glava me boli,
Ova Prokleta ljubav, celo srce mi razori.
Ma gde god da si, samo budi sreÄ‡na.
I veruj mi na reÄ•, da ljubav nije veÄ•na.
Srce nije od leda, da ne mogu da oprostim,
Zato sada sebi lepo, u tami prkosim.
Nekad nekog povredim, a malo progovorim,
Jer nikako ne mogu, da se brate opustim.
I sve me boli, a ne mogu da osetim,
Pa zato posle svega, nekud sada odlazim.
(Chorus3)
Sada Å¾ivot nosi me, ma ni ja ne znam gde,
I ne znam Å¡ta bih pre,
I ne znam gde bih sve.
I ne znam da li jednu, ili dve,
Jer tu su oko mene, i miluju me.
U mraÄ•nom hodniku, tama smiruje me,
A znam da Ä‡e srce, svakoj reÄ‡i ne.
Ma gde sam to ja, ni na nebu ni na zemlji
Kako hladan vetar duva, a ja ne mogu da sletim.
Ma svet se vrti, to je prostor bez granica,
Srce hladnije od leda, i od bilo kakvih tamnica.
ViÅ¾e ne voli nikog, viÅ¾e ne voli niÅ¾ta.
I svakog trena Ä•eka, Da polako se stiÅ¾a.
I ponovo niÅ¾ta, ViÅ¾e ne nudim niÅ¾ta,
I pogledam na gore, a ono opet kiÅ¾a.

Eh kada bi mi bog, dao anđeoska krila,
Da negde odletim, Sve do dugog cilja.
Da ne mislim na tebe jer sve si mi bila,
I leteću još bar, hiljadu milja.
Hladni vetrovi duvaju, i nikad neće prestati.
Uvek biće tuge, jer nikad neće nestati.
Jednog lepog dana, možda biće bolje,
I vratiće se meni, tvoje srce biće moje.
Uvek biće mi bolje, u tvom zagrljaju,
Nego u Crvenom paklu, ili u prelepom raju.